

‘Η από των άναγνωστών μας άποστολήμωσ συννεργασία και μη συννοθευομένη υπό δικαιωμάτων κηρώσως έκ δραχμών πέντε δέν λαμβάνεται όπ’ όθιν.

Ρω μύθλον Τσα κρήνην Πειραιά. ‘Οχι άπόλυτος έπιτυχής τό ποιημά σας, Σεάτε με τίποτε άλλο. Σ α τ η ρ. Δ η μ η τ ρ ι ο ν, Κορυθούδην (Αλβανία). Στάτε σι γροστί μας συζυγία ή, τας όποιάς διά διαβρασμένην σφή δία Τασούλη για να σας οσθή, τό βιβλίον της. Β ε ρ ο ύ δ α, Θεσσαλονίκη. Το ποιήμα σας δέν έληφθή όπ’ όθιν ως μη συννοθευομένη υπό δικαιωμάτων κηρώσως. Σ. Α θ λ ω ν ί τ η ν, Το ποιήμα σας κοινόν και στιχογραφικός άνεπιτυχής. Κ ω σ τ α ν, Βόλον. Το περιγραφήμα σας κοινόν, όπως είνε κοινά όλα αυτά του είδους τα λογογραφήματα που μέσ στέλλον οι φίλοι μας. Θ υ μ ι ο σ τ ο κ λ η ν, Σ τ ε ρ ι ω τ η ν, Το ποιήμα σας δέν έληφθή όπ’ όθιν και έν έμριση για τρεις λόγους: α) γιατί δέν συννοθεύεται υπό του κανονισμένου πενταδραχμού δικαιωμάτων κηρώσως, β) γιατί είνε γραμμένο μέ μολίβι και γ) γιατί είνε γραμμένο κ’ από τις δύο μεριές του χαρτί. ‘Αλλοτε φροντίστε να έλθετε πιο τακτικός. Σ τ. Σ τ ε ρ ι ω τ η ν, Πειραιά. Το ποιήμα σας θα ήταν ίσως καλό έν ήταν γραμμένο μέ μεγαλύτερη προσοχή. Άντιτυχής όμως, ένω έχει άρκυτο οίδημα, έχει σπουδαία στιχογραφικά λάθη. Διαβάστε τούς ποιητάς μας και φροντίστε να συνήθιστε τό ατί σας σις μέτρα. Γ. Πί λ : ά κ α ν, Γαστινών (‘Ηλίας). Στο ποιήμα σας γράφετε τό πιο άντίθετα πράγματα. Πώς είνε δυνατόν όφου ή Έκείνη σας φροντίσει τό πιο άναίμηστο, να, τή νοσταλγική καρδίαν.

Τ ά κ η ν, Τά τ ρ ι α τ η ν, Θεσσαλονίκη. Το ποιήμα σας έχει συντακτικά λάθη. Προσέχετε περισσότερο όταν γράφετε. Άντιτυχής ό θανός του ‘Μαυκούδην για τούς ομοιοπαθείς έκλεισε και τό συλλεγμένα χερμάτα άπεστέλλισαν ές τήν ‘Εστία, όπου μαρτύρις και εές τό στέλετε τή συννεργασίαν σας ‘Α λ α ν, Ένταύθα. Είδωμε και τό όνο διηγημάτων σας και τό δύο μας έβρισαν ότι τούλν γούγορα θα γράφατε πράγματα καλά. ‘Αλλάωτε πολύ τό θέμα σας χωρίς λόγο, ένω αντίθετως έμει που πρέπει να τό άλλώστε τό περιεχόμενα. Σέετε όμως και χριόταρε καλά τή γλώσσα. Σ τ α ν ο ν Β α ν δ α ν, Το ποιήμα σας άνεπιτυχής. Θ ε ο δ. Κ. Δ η μ η τ ρ ι α δ η ν. Από τα ποιήματα σας τό καλύτερο ή ‘Νύχταν τό όποιο δημοσίευσίμα παρακατω. Γράφετε στυχικά καλά και θα γράψετε όμοιολως καλύτερα έν άνακοινώτα, ύστερα από καιρό, έκείνα που γράφετε. ‘Ίδου τό ποιήμα σας.

Στό μυστικό της άργαλιού, ή [Νύχτα μ’ άλλα χέρια Πάνου με γάδια σκοτεινά κεντάει χρυσά τ’ άστέρια κεντάει κι’ άζωια, ονειράτα, λύτες, χυρής, έλλίδες.

Σαίτες πάνε κι’ έρχονται γούργες, οι νυχτερίδες και γούροι τούξοι ό άργαλιός και οι γούλλοι που δέν ψαύουν κι’ όλο πληθαίνουν στή γής [τά πέπλα και τή θάουον.

Γ. Κανα κρήνην Πάτρας. Οι ‘Αναμνήσεις σας κολογομινένες, άλλα πολύ κοινές ός θέμα. Β ό α ν, Γ ρ α ν τ α κ η ν, Πάτρας. ‘Ίδου και άμερον ή συνέχεια του σαραεικαρίου διηγημάτων σας. Οι άναμνήσεις μας είνε ένδοξοισσάμενοι μ’ αυτό και τό διαβάζον άλλήλους, ‘καταμινόντες και διοσιζόμενοι, τεταρμένοι και είνε μούστες.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΜΩΝ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου) Ε’. — Μάλιστα κύριε!! — ‘Όστε παραβρίσκετε τας συμπωνίας μας! — ‘Απολύτως δέν έχω καρμία συμπωνία μέ σας κύριε! — Θα σας έμποδίσω να βγήτε έξω. — Σεις; — Με θά ήτο άστέρισ. — ‘Εί λοιπόν δεσμοζώσατε να βγήτε, και έπεσοχώσε στήν κανέναν πόρτα τής σινηής και τήν έκλεισε. — Αότη λοιπόν είνε ή άξία σας κ. ‘Ιωάννη, είνε νευρικά ή ‘Αννα.

Τότα ό κ. Ρήγας προβληθείς από τήν ‘Αννα άφνης τήν είσοδο έλευθερά και ή ‘Αννα έβραλε, μπρός και καταρτηνθή διά τό σπήτι, του Γεώργιου μέ τό άποκινώτό της.

Και ό κ. ‘Ιωάννης πήρε τό καπέλο του και άνεχώρησε άλλα ήθελε να πληροορηθή άκριβώς ή συνέβαινε και καταρτηνθή στήν ασβεστίδα κωρά Κατίνα, όπου ήτο στό μαγαζάκι διότι ήτο ένωρής, μόνο που και που σέ κανένα τραπέζι έκάητο κανένας κρηϊνός όπου ήρχοντο πεθ’ από τήν Βουλαιαμένη και είνον κανένα μαφρέ για ‘έκουργαστικόν, ή καλή τούξος πάτος βασιλευματά ήλιου έπέηρω και έκάητο.

‘Ο κ. ‘Ιωάννης Ρήγας έκάλωσε τήν κωρά Κατίνα να πάς κονιά του και ή κωρά Κατίνα πρόβηθη έκτρέψα και πήγε πλησίον του.

— Σας έβλεπε στυχογραφικό κώρι ‘Ιωάννη, τι συμβαίνει; ‘Αλλά προτοπού άπτε ος τό γνωρίζω και άσφαλός διά στυχογραφικήμας μέ τήν ‘Αννα... ‘Αμ! ος τό έλεγνα έγω ότι διά στυχογραφίαν τόν κώρι Γεώργιον, είνε ή κωρά Κατίνα.

‘Ο Ρήγας έκατάλαβε ότι είς τό τρέξι αυτός έλέξε τής κωρά Κατίνας έκφώνητο περί άπάτης και είνε:

- Σας έβλεπε και έρωμαινεί τίποτα; Για τίποτε σάς παρακαλώ μόλις πού όλίγου έλογωζόμενος και έρωμαινεί τή και γι’ αυτό μου έκίνησε τήν περιεργειαν θέλω, να μάθω πότες μου σάς παρακαλώ.
- Τώρα πιά ή ‘Αννα πάσι πιά κ’ έκωσινους τήν κεφαλήν της.
- Τι θέλατε να πής μ’ αυτό κωρά Κατίνα ε’.
- Τά βρα, στυχός μ’ έιν νεύσι!!
- Καλα, έμωροζώσις έκείνος άτάραχος.

Τό αυτοκίνητο έσταμάτησε έξω από τήν οικίαν του κ. Γεώργιου και ή ‘Αννα κτύπησε τό κωροδόνι του σπήτιου.

‘Ο Γεώργιος ήτον στό δωμάτιον του και ή Κυ.ά Μαρία ή γυναικώρη τού σπήτι, ήλικιωμένη γυναικα ζούξε τήν πόρτα και έκζητούσε κανονικά τήν ‘Αννα.

— Τι άγαπάτε όνεις; — Θέλω τόν κ. Γεώργιον Παύλου. — Είναι στό δωμάτιο του θέλετε να τόν είδοποιήσω; — Μάλιστα.

‘Η κωρά Μαρία πήγε στό δωμάτιο του Γεώργιου. — Κύριε Γεώργο, τι θέλεις; τήν ρώτησε — Μια κωρά, θέλει να σάς δη, περιμενει άπ’ έξω στήν πόρτα.

‘Ο Γεώργιος δέν έφραντάθηκε ποτέ αυτό, να πηγαινε ή ‘Αννα έκεί στό σπήτι του.

— Μά ποιά είναι αυτή; τήν ρώτησε. — Καλοντυμένη, έια κοιλιά, σάν αυτά όπου έχουσι στις βιτοινές.

‘Ακόμα δέν μαρτύρις να φαντασθή για τήν ‘Αννα. — ‘Ας έλθω έκάνον και συνάμα έκανε μερικώς έτοιμασες.

‘Η Κωρά Μαρία πήγε και είδοποισε τήν ‘Αννα και τής είνε: — ‘Ορίστε περάστε άναω.

Και ή ‘Αννα βρέθηκε στό δωμάτιο του Γεώργιου και τόν χαϊτέρες, προχωρώνς πλησίον του έμαχόμενος και είνε:

Με συγχωρείτε δέν τό περιμένατε αυτό! — ‘Ο Γεώργιος στυχάθηκε είνεως και είνε:

— Ούτε και έγω. — Θέλετε να καθίσω μαζί σας για να γεμωτίσωμα;

— ‘Α παρακαλώ γιατί όχι; είνε έκείνος και τής προσέφερε καθίσμαμα και παρακαλώμα, τι συμβαίνει; — ‘Η ‘Αννα χαμογέλωσε.

— Τιποτέ, ήλιδα να σάς δη. — ‘Η ‘Αννα ήθελε να πάρη τόν Γεώργιον μαζί της και να κάρουν περιπατούν μέ τό αυτοκίνητο της, αυτός ήτο ό σκοπός της.

— Λοιπόν θα φάτε να έτοιμώσω τραπέζι; — ‘Οχι, ήθελε να σάς δη τό μόνον, δύο λόγια είνε να σάς πού.

— Τι θέλετε να πής πότες το τόμα. — ‘Οχι τώρα τό βράδυ θα άνεπαρνούμε στο Νέο Φάληρο, είνε άνάη.

— Και τώρα θα φύγατε; είνε έκείνος. — Ναι άλλα μήν λημονήσης να έλθωε τό βράδυ στοΝέο Φάληρον και έβγαλω από τό χέρι της και τού έδωσε ένα όφιο δακτυλίδι, μέ τρία διαμάντια.

— Πώς αυτό σου άνήμα; τού είπε! — ‘Ο Γεώργιος έπήρε τό δακτυλίδι και τό έπίρασε στον δακτυλόν του και έμαχόμενος και είνε:

— Σας εύχαριστώ! Τής πήρε τό χέρι ό Γεώργιος και τής τό φίλησε!!

‘Εκείνη τότε τόν άγαλλισσε και τό χείλι της τό έκλόησε στα δικιά του και εδρεθήσαν ένωμνίμοσ’ ένε άποσφρηκτικό φίλι και κατό πιν ή ‘Αννα άνεχώρησε μέ τό άποκινώτό της.

‘Ο κ. ‘Ιωάννης Ρήγας έκαργίμενε ακόμα στήν σινηή και ή ‘Αννα όλοσυχός όφινε τό Παλαιό Φάληρον όπιοσ της, τό αυτοκίνητο έτοιμάστηκε έξω από τήν σινηή, και προχώρησε ήρχη στή σινηή και έβραφα είνε τόν άρροβονιαστικό της και έταράχθη.

— Μην ταράττωσε δέν ύπαρχε λόγος όποτες καθήσε πός πήγε ό περιεργός; — ‘Εβραχα!

— Λοιπόν θα έλθετε να φύγωμα άπόμα για τας ‘Αθήνας. — ‘Οχι, σάς είνε όχι!...

(‘Ακολουθεί).

‘Ο κ. ‘Ιωάννης Ρήγας έκαργίμενε ακόμα στήν σινηή και ή ‘Αννα όλοσυχός όφινε τό Παλαιό Φάληρον όπιοσ της, τό αυτοκίνητο έτοιμάστηκε έξω από τήν σινηή, και προχώρησε ήρχη στή σινηή και έβραφα είνε τόν άρροβονιαστικό της και έταράχθη.

— Μην ταράττωσε δέν ύπαρχε λόγος όποτες καθήσε πός πήγε ό περιεργός; — ‘Εβραχα!

— Λοιπόν θα έλθετε να φύγωμα άπόμα για τας ‘Αθήνας. — ‘Οχι, σάς είνε όχι!...

(‘Ακολουθεί).

‘Ο κ. ‘Ιωάννης Ρήγας έκαργίμενε ακόμα στήν σινηή και ή ‘Αννα όλοσυχός όφινε τό Παλαιό Φάληρον όπιοσ της, τό αυτοκίνητο έτοιμάστηκε έξω από τήν σινηή, και προχώρησε ήρχη στή σινηή και έβραφα είνε τόν άρροβονιαστικό της και έταράχθη.

— Μην ταράττωσε δέν ύπαρχε λόγος όποτες καθήσε πός πήγε ό περιεργός; — ‘Εβραχα!

— Λοιπόν θα έλθετε να φύγωμα άπόμα για τας ‘Αθήνας. — ‘Οχι, σάς είνε όχι!...

(‘Ακολουθεί).

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ STARR ΜΑΣΤΕΡΤΟΝΕ ΕΙΝΑΙ

από άπόψεως τιμής ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και από άπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ’ ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΟΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: Στοδ’ Άρσακειου 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ‘Οδός Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26

— Ούτε και έγω. — Θέλετε να καθίσω μαζί σας για να γεμωτίσωμα; — ‘Α παρακαλώ γιατί όχι; είνε έκείνος και τής προσέφερε καθίσμαμα και παρακαλώμα, τι συμβαίνει; — ‘Η ‘Αννα χαμογέλωσε. — Τιποτέ, ήλιδα να σάς δη. — ‘Η ‘Αννα ήθελε να πάρη τόν Γεώργιον μαζί της και να κάρουν περιπατούν μέ τό αυτοκίνητο της, αυτός ήτο ό σκοπός της. — Λοιπόν θα φάτε να έτοιμώσω τραπέζι; — ‘Οχι, ήθελε να σάς δη τό μόνον, δύο λόγια είνε να σάς πού. — Τι θέλετε να πής πότες το τόμα. — ‘Οχι τώρα τό βράδυ θα άνεπαρνούμε στο Νέο Φάληρο, είνε άνάη. — Και τώρα θα φύγατε; είνε έκείνος. — Ναι άλλα μήν λημονήσης να έλθωε τό βράδυ στοΝέο Φάληρον και έβγαλω από τό χέρι της και τού έδωσε ένα όφιο δακτυλίδι, μέ τρία διαμάντια. — Πώς αυτό σου άνήμα; τού είπε! — ‘Ο Γεώργιος έπήρε τό δακτυλίδι και τό έπίρασε στον δακτυλόν του και έμαχόμενος και είνε: — Σας εύχαριστώ! Τής πήρε τό χέρι ό Γεώργιος και τής τό φίλησε!! — ‘Εκείνη τότε τόν άγαλλισσε και τό χείλι της τό έκλόησε στα δικιά του και εδρεθήσαν ένωμνίμοσ’ ένε άποσφρηκτικό φίλι και κατό πιν ή ‘Αννα άνεχώρησε μέ τό άποκινώτό της. *** — ‘Ο κ. ‘Ιωάννης Ρήγας έκαργίμενε ακόμα στήν σινηή και ή ‘Αννα όλοσυχός όφινε τό Παλαιό Φάληρον όπιοσ της, τό αυτοκίνητο έτοιμάστηκε έξω από τήν σινηή, και προχώρησε ήρχη στή σινηή και έβραφα είνε τόν άρροβονιαστικό της και έταράχθη. — Μην ταράττωσε δέν ύπαρχε λόγος όποτες καθήσε πός πήγε ό περιεργός; — ‘Εβραχα! — Λοιπόν θα έλθετε να φύγωμα άπόμα για τας ‘Αθήνας. — ‘Οχι, σάς είνε όχι!... (‘Ακολουθεί).

Ζ. Κ. ‘Η μετάρησις του Λεώνη Ντελλί και ή το έθμοικισθη στοΝεμερολόγιον του ‘Μπουκέτου.